

Giới thiệu Người Phụ Nữ Của Mình Tôi

Truyện mang khá nhiều yếu tố H và mỗi chương được viết hơi ngắn.

Mời các bạn đón đọc và theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Mình Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: [18 +]

Trong một căn phòng tối, một người đàn ông ngồi cạnh cửa sổ, tay cầm một cái ly sóng sáy chất đỏ toả ra hương tanh kinh người.

Phải

- đó chính là máu của người anh ta ghét nhất.

Anh nhú mày cố tìm hương thơm làm anh mê mẩn mà không thấy, đầu đau như búa bổ, bỗng: " Bang chủ, bọn em tìm được chị hai rồi ạ.

Vừa nãy em thấy chị ấy đang ở trong quán cafe nói chuyện với một người đàn ông. Chừng 20

- 22 tuổi, chắc bằng tuổi bang chủ đấy ạ! " Anh nhếch môi: " Mang vào " Tên đàn em lập tức chạy ra mang một cô gái mặc váy trắng trẻ vai rất xinh vào.

Cảm nhận được mùi hương, anh nhẹ nhàng hỏi: " Hôm nay em đi đâu? Hửm? " Cô run sợ trả lời: " Đi..

mua đồ " Anh đứng dậy, bóp cằm cô thật mạnh: " Cô nghĩ tôi mù sao? Đi mua đồ với trai? " Anh ném cô lên giường, xịch hai tay, hai chân cô vào bốn cây cột ở thành giường.

Lục túi lấy ra một hộp thuốc, nhét ba bốn viên vào miệng cô rồi ép cô nuốt.

Cô khóc, cơ thể run rẩy hỏi anh: " Anh vừa cho tôi uống cái gì? " Ánh mắt anh lộ ra một tia lạnh: " Thuốc kích thích loại mạnh " Nói xong, anh đi tắm để lại trên giường một cô gái mặt mũi trắng bệch cắt không còn một giọt máu.

Một tiếng sau, anh mới ra.

Chăn gối trên giường bị đạp hết xuống đất.

Anh tiến lại cời trói cho cô, tiếp tục ngồi lên ghế sofa uống ly máu đỏ tươi của mình, ánh mắt hướng về phía cô gái đang rên rỉ trên giường.

Quần áo được xé tan thành nhiều mảnh nằm rải rác trên sàn nhà, mặt cô thoáng đỏ.

Bộ ngực ngẩng lên cao vút, xương quai xanh quyến rũ, làn da trắng nõn mê người.

Tự cho ngón tay bé nhỏ của mình vào tiểu huyệt ướt đầm rồi khuấy đảo, liên tục rút ra đâm vào khiến mật dịch thơm ngào ngạt chảy ra ướt đầm một mảng ga giường.

Dường như chưa đủ, cô tiến lại ghế nơi anh đang ngồi, chui vào lòng anh.

Nhẹ nhàng giúp anh cời quần áo.

Miệng anh khẽ nhếch lên, người con gái này thật thú vị, dám trêu đến dục vọng của anh!

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Mình Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: [18 +]

Mở điện thoại, bật chế độ quay video.

Anh ôm lấy cô gái bé nhỏ trước mặt, hôn thật mạnh.

Đầu lưỡi thô to chui vào khoang miệng nhỏ tìm kiếm chiếc lưỡi hồng nhợt còn dư vị đắng của thuốc.

Bây giờ cả hai người đều không có lấy một mảnh vai che thân.

Anh mò xuống nơi âm u đang chảy đầy mật dịch vào đùi mình khiêu khích.

Anh thì thầm vào tai cô, phả hơi nóng hổi: " Nơi này của em thật ướt, thật ẩm a~ " Nói xong, liền cho một ngón tay vào khuấy đảo làm cô rên rỉ phóng đặng không thôi.

Mò sâu vào bên trong làm cô khó chịu, càng mong muốn một thứ gì đó to hơn nữa đâm vào.

Ngả người ra đằng sau để cho ngón tay vào sâu hơn mà vẫn chưa thấy hết khó chịu.

Trượt xuống khỏi người anh, nắm lấy vật giữa chân anh mà xoa bóp nhẹ nhàng khiến cho vật đó nổi gân xanh chẳng chịt.

Bao chặt nó bằng khoang miệng nhỏ nhắn, chiếc lưỡi liếm xung quanh làm cho côn thịt không báo trước mà trướng to trong miệng.

Cô nhẹ nhàng rút ra khỏi miệng, lập tức bị anh kéo lên giường.

Còng hai chân, hai tay cô lại.

Lấy hai viên thuốc cho vào miệng mình rồi nuốt chửng.

Xoa nhẹ nơi mẫn cảm của cô, côn thịt thô to lập tức cắm vào.

Mới vào được một nửa, cô liền kêu đau, anh không nương tay rút ra rồi mạnh mẽ cắm toàn bộ vào.

Cô nức nở kêu lên: " Ừm..

aaa " Nhìn thấy người mình yêu rơi lệ, anh cũng thấy xót nhưng lại nhớ tới chuyện cô cùng với người đàn ông khác tươi cười, lòng anh đau nhói.

Liên tục rút ra đâm vào mạnh hơn, mạnh đến nỗi mật dịch đều là bong bóng.

Cô khóc lớn, cầu mạnh vai anh cầu xin: " Hạ Nam, tôi xin anh mà...

tha cho tôi đi...

aaa" Cô liên tục lắc đầu, cầu xin.

Anh rút ra đâm vào càng mạnh.

Khoái cảm làm anh rên lên sung sướng không thôi, cô là người phụ nữ đầu tiên và duy nhất làm anh thỏa mãn được dục vọng đàn ông.

Mùi hương đặc trưng của cô làm anh mê mẩn, càng ngửi càng nghiện, không ngửi đầu đau như búa bổ không ngừng.

Làm từ bảy giờ tối đến tám giờ sáng anh mới ôm cô ngủ trong sự thỏa mãn cực độ.

Nhẹ hôn lên trán cô, vuốt phần tóc mai thừa rồi ôm cô nói nhỏ: " Ngủ ngon " Trên môi cô còn nụ cười ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Giam

Sáng hôm sau, cô tỉnh dậy giữa cơn đau ră rồi.

Bấy nhiêu nay cô chịu chừng đó đau khổ là quá đủ rồi, cô muốn trốn đi thật xa thật xa, đến một nơi chỉ có cô ở đó, thật bình yên sống những ngày thật sự vui vẻ. Đang định đứng lên thì một cánh tay khoẻ mạnh bóp mạnh lấy vòng eo nhỏ gọn của cô làm cô đau đớn rên lên.

Anh thì thâm vào tai cô thật nhẹ nhàng mà cũng đủ làm cô khiếp sợ: " Cô nên nhớ, từ lúc ba cô gả cô cho tôi để cứu công ty thì cô đã là của tôi rồi! Cái gì của cô cũng là của tôi, đó là điều hiển nhiên.

Nên...

nếu cô có ý định bỏ trốn thì nên dẹp ngay cái ý nghĩ buồn cười ấy đi, đừng để tôi mà bắt được lần nữa là cô chết với tôi đây " Nói xong, anh đứng dậy mặc quần áo chỉnh tề rồi tiến lại phía giường nơi cô đang nằm, cầm còng tay còng hai tay cô lại rồi nâng cầm cô lên, nói bằng giọng lạnh lẽo: " Nếu tôi về mà có người nói rằng cô không nghe lời hoặc không ăn chống đối thì tối nay cô sẽ không yên, nghe chưa, hửm?" Cô run rẩy, nước mắt đầm đìa mà vẫn ra sức gật đầu.

Một thứ gì đó ấm áp, nhẹ nhàng đặt lên môi cô, đó là môi anh.

Anh vươn lưỡi vào chơi đùa trong miệng cô, bàn tay cầu mạnh cầm cô ý là muốn cô đáp trả mình.

Cô rụt rè đáp trả liền bị anh hút lưỡi cô vào miệng mình uống hết nước ngọt, y là muốn hút cô vào miệng vậy, rất mạnh, rất mãnh liệt làm cô rất đau a.

Anh tham lam hít ngửi hương thơm mà chỉ mình cô có, ý nghĩ độc chiếm liền nhảy tung tung trong đầu anh.

Ngửi mãi mới luyến tiếc mà đi khỏi cửa, cô liền khóc một trận to thật to rồi ngất đi lúc nào không biết.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: [18 +] Dám trốn ?

Trong căn phòng tổng giám đốc công ty lớn nhất nhì thế giới, một người đàn ông mang vẻ u sầu đang ngồi hút thuốc.

Khiến cô yêu anh chẳng lẽ lại khó như vậy sao? Trình tiết của cô thuộc về anh, nụ hôn đầu đời cũng dành cho anh, là vợ của anh, trên tay cô lúc nào cũng có một chiếc nhẫn do chính anh trợn...

vậy mà tại sao trái tim cô mãi không thể chứa anh? Anh cười đau khổ tự chế giễu mình, chỉ có thể dùng điều kiện mà giữ cô lại.

Phải chăng khi công ty của ba cô thành đạt hơn một chút cô sẽ bỏ anh mà đi? Nghĩ đến đó trái tim anh rỉ máu, nước mắt từ từ rơi xuống ướt đầm áo sơ mi.

Anh sợ lắm, sợ không thể giữ cô được lâu, trái tim nhói lên từng đợt thật mạnh.

Đúng, anh khóc.

Là khóc...

yêu! Là vì sợ mất.

Ngày nào anh cũng phải sống trong lòng nom nớp lo sợ.

Chỉ khi ở cạnh cô, ôm cô chặt trong ngực mình, hít ngửi mùi đặc trưng của cô, hôn lên đôi môi ấm áp ấy thì anh mới an tâm.

Đang lờn vờn trong dòng suy nghĩ, bỗng điện thoại reo lên, nhắc máy: " Ông chủ, tiểu thư không còn trong phòng nữa, khi tôi mở cửa mang đồ ăn vào thì không thấy người " Bụp.

Điện thoại vỡ ra từng mảnh nằm lộn xộn trên nền đá lạnh ngắt.

Phóng mê mẩn ra ngoài, tìm đâu như cắt.

Đi trên đường thấy bóng người quen thuộc thì vội đi xuống.

Hất chiếc mũ lưỡi trai màu đen, gương mặt quen thuộc hiện ra trước mắt.

Vội kéo cô lên xe, phóng nhanh hết cỡ về nhà.

Ném cô lên chiếc giường lớn rồi chốt cửa lại, gằn giọng: " Cô thoát ra bằng cách nào hả " Cô run sợ khai hết tất cả: " Bên cạnh giường có một chiếc bàn...

trên ấy có một cái kéo tôi...

tôi với tay lấy kéo vặn ở ở còng tay ra.

Cửa sổ không đóng nên tôi xé rách màn rèm nối lại với nhau buộc vào cánh cửa sổ rồi...

trượt xuống.

Đi qua hàng mũ tiện mua cái mũ lúc này, đi được một đoạn thì...

gặp anh rồi bị lôi về đây " Anh xé rách quần áo cô ra, hôn lấy đôi môi hồng nhật làm anh mê muội bấy lâu.

Len vào trong chơi với chiếc lưới mềm mại của cô, hấp thụ hết nước bọt của cô rồi nhanh chóng nuốt xuống một cách thèm khát.

Xoa nắn hai cặp đùi, dùng miệng lấp đầy một bên, bên còn lại dùng tay xoa bóp.

Được một lúc thì chuyển xuống tiểu huyện nhỏ nhỏ, không lưu tình dùng một ngón tay đâm thật mạnh vào.

Đâm vào rút ra không thương tiếc, khuấy đảo rồi bắt cô nghe tiếng nước dính dính từ chính thân mình phát ra, mặt cô khê đỏ lên từ lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: [18 +] Điều không muốn em biết

Không thương tiếc đâm côn thịt cực đại vào cô, cảm thấy mình đau như bị rách làm đôi, cô nức nở cầu xin thật gấp gáp: " Hạ Nam...

tha...

tha cho tôi một lần này thôi...

tôi hứa từ giờ sẽ không vậy nữa, xin anh! " Bỏ ngoài tai những lời van xin đó.

Nếu tha cho cô thì ai tha cho trái tim anh đây? Nó vừa bị cô bóp rất đau, đau tới nỗi suýt chảy cả nước mắt.

Anh tiếp tục rút ra đâm vào mạnh hơn rồi mạnh hơn nữa khiến cô rên lên từng đợt đau đớn.

Nước mắt cứ tuôn tới nỗi ướt đầm vỏ gối.

Khóc lâu tới khi ngắt lịm đi anh mới bắn dòng tinh dịch trắng đục vào hạ thân cô rồi tha cho cô.

Nhẹ nhàng giúp cô vuốt sợi tóc mai ra sau tai, nhìn cô với ánh mắt tràn ngập ý cười.

Đúng

- đó là điều anh không muốn cô biết nhất, chính là đôi mắt tràn ngập yêu thương này.

Lúc cô ngủ luôn nhìn cô âu yếm, cưng nựng.

Trong đôi mắt chỉ có duy nhất bóng hình người con gái nhỏ trước mặt.

Anh thích mùi thơm của cô, thích nhìn cô ngủ, thích nhìn cô nằm dưới thân anh rên rỉ phóng dăng không thôi.

Thích trong tiểu huyết của cô chứa đầy ấp tinh dịch của anh, thích người cô chứa đầy vết xanh tím do anh gây ra sau mỗi lần hoan ái, muốn cô mang thai con anh, cùng anh nắm tay dựng ra một gia đình hạnh phúc.

Muốn có con với cô

- kết tinh tình yêu của anh và cô, bằng chứng cho việc không có ai có thể đụng vào cô nữa ngoại trừ anh.

Nhưng anh không biết cách tỏ tình, không biết nói lời ngon ngọt như bao nam nhân khác, chỉ có thể nhốt cô lại không cho cô tiếp xúc với người khác giới, kéo dài thời gian để anh học yêu cho đúng cách.

Anh cũng muốn cho cô hạnh phúc, muốn mỗi lúc đi làm về sẽ nhìn thấy cô nấu cơm, được ôm cô từ sau lưng và nói rằng: " Vợ ơi, anh về rồi! ", muốn mỗi khi anh đi xa giao với đối tác làm ăn cô sẽ cuộn tròn nằm trên ghế sofa ngủ đợi anh về, dụi mắt đáng yêu và hỏi anh rằng: " Chồng có đói không? Hôm nay chồng có mệt không? Chồng đi ăn cơm đi, vợ đi nấu nước cho chồng tắm rồi đi ngủ chứ bây giờ muộn lắm rồi! " Muốn cô quan tâm anh, muốn trong tim cô lúc nào cũng chỉ có bóng hình anh mà thôi.

Muốn mỗi sáng cô sẽ dậy thật sớm để nấu bữa sáng cho anh, gọi anh dậy đi làm.

Muốn cô giúp anh là quần áo, chọn cà vạt.

Khéo léo nhóm chân lên giúp anh chỉnh lại cổ áo, thắt lại cà vạt lỏng lẻo, tiễn anh đi làm bằng một cái ôm tình cảm và nụ hôn chúc một ngày may mắn.

Mà...

có lẽ anh lại phải đợi một thời gian nữa thôi, khề thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tẩu thoát thành công [có xí 18 +]

Sáng sớm cô dậy đã không thấy anh đâu, trên người không còn một mảnh vải, dưới thân truyền đến sự đau đớn.

Cô lấy điện thoại gọi cho em trai, nhờ cậu ấy nghĩ cách giúp cô thoát.

Đầu tiên cô đợi khi có người bê com vào, cầm bình hoa đập sau gáy đánh cho người đó ngất rồi tráo quần áo.

Đặt người đó trên giường rồi trùm chăn kín mít cho người ta bớt nghi ngờ rồi đi ra ngoài sân bay sẽ có người đón.

Cô gật đầu làm theo.

Chỉ chốc lát đã ra đến sân bay, đập điện thoại nhanh chóng bay đi.

Chỉ trong vài giờ, cô đã bay sang một nơi khác, cô không biết đây là đâu nhưng thực sự rất đẹp.

Nơi cô ở có một căn nhà bằng gỗ nhỏ, đi một đoạn có những cái cối xay gió rất đẹp.

Cỏ xanh mướt, hoa nở rộ đầy màu sắc.

Thực sự rất đẹp a~~ Ở đây cô như một người dân bình thường chăm chú chăn nuôi, trồng trọt thật tự do chẳng như ở bên tên ác ma kia.

Ở cạnh hần tuy cái gì cũng có nhưng thực sự không được tự do như vậy.

Chỉ cần cô ở cạnh nam nhân khác, hần liền làm nhục cô mấy tiếng không ngơi nghỉ.

[Một đoạn ký ức hiện ra:

Hôm ấy cô vẫn được tự do đi lại.

Cô đi siêu thị mua ít hoa quả thì túi bụi làm hoa quả rơi hết.

Một người tầm tuổi cô giúp cô nhặt lại thì vô tình cô chạm tay người ấy.

Đúng lúc hần vừa đi họp về thì nhìn thấy, giẫm nát đống hoa quả rồi kéo cô lên xe không để ý người kia đang còn ngơ ngác mắt sắp lòi ra ngoài.

Túm cô về nhà bằng tốc độ nhanh nhất, tiêm thuốc kích thích vào người cô mặc kệ cô cầu xin tới nỗi rất cổ hợm.

Do thuốc tác động lên cô tự cởi quần áo, chủ động hôn hần.

Hần đẩy cô lên giường, cho ngón tay vào tiểu huyết cô mà khuấy đảo, rút ra đâm vào rất nhiều lần rồi cho thứ đó vào.

Điên cuồng cắm ra rút vào phá hỏng màng trinh tiết của cô, bắn thứ chất lỏng kinh tởm ấy vào người cô rồi còn bắt cô uống hết cái thứ kinh tởm ấy nữa.

Sau trận hoan ái thì bắt cô nghe lại âm thanh dâm dăng của chính mình qua video, còn bắt cô xem lại vẻ mặt lên đỉnh của cô nữa.

] Nghĩ tới đó mà cô dựng hết tóc gáy run cầm cập hai răng va vào nhau trong khi đây là mùa hè.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Bang chủ băng lãnh khóc vì ... Yêu ?

Từ khi biết được tin cô đi, anh bỏ cả hợp đồng trị giá ba tỷ để về tìm cô.

Vừa về tới nhà thì đã thấy lũ gia nhân tìm người tán loạn, vội lên tầng, thấy tủ quần áo trống rỗng, giường lạnh ngắt như băng, chứng tỏ cô đã đi từ rất lâu về trước.

Cố tìm trong không khí ít hương thơm mê người, không thấy.

Tay run run lục túi tìm điện thoại, sợ tới nỗi còn rơi cả điện thoại xuống đất, gọi cho người bạn thân nhất, chính là người đã làm mối cho anh với cô, phá hỏng kinh tế của gia đình cô chỉ vì giúp anh lấy được cô... " Từ...

Hiên, giúp tôi tìm cô ấy với,...

xin cậu " Nước mắt rơi chạm xuống nền đá vỡ tan tành, Từ Hiên vội vàng huy động tất cả anh em đi tìm một cô gái.

Còn anh phóng xe ra bar uống rượu, tim đau như cắt, khó chịu như ai đang gặm nhấm làm mòn trái tim anh khiến nước mắt anh rơi xuống.

Trong góc tối nhất bar, một người đàn ông mang vẻ đẹp ma mị đang uống rượu hút thuốc.

Cái gác tàn chứa tám chín điều thuốc chỉ còn một phần nhỏ, diêm hết quá nửa, chai rượu rỗng xếp đầy khắp bàn.

Đưa đôi môi bạc nhấp vào cốc rượu uống một phát hết cả cốc, rít một hơi thuốc dài.

Qua làn khói hình như đang hiện lên hình ảnh cô đang dịu dàng đeo tạp dề nấu cơm cho anh ăn, điều mà anh chưa từng cho cô làm trước kia.

Anh từng nói cô chỉ việc phục vụ anh mà không cần làm gì cả nhưng...

cô đâu biết phục vụ là việc sưởi ấm trái tim của anh? Cười khổ, nước mắt lăn chã rơi ướt đẫm cả khuôn mặt.

Một tên đàn em nhìn bang chủ mà giật mình.

Người nổi tiếng lãnh khóc người chết trước mặt cũng khóc rù chút lòng thương gờ đây đang khóc sao? Là khóc yêu? Cậu ta vội vàng gọi cho Từ Hiên

- bang chủ bang phái khác nhưng thân với bang chủ của họ: " Bang chủ Từ Hiên, Bang chủ chúng tôi đang ở bar TVC đây ạ.

Anh có thể đến đón anh ấy không? " Từ Hiên phóng xe đến đón anh, chỉ thấy anh đang uống rượu hút thuốc.

Cậu ta vội lại gần anh: " Bây giờ theo tôi về ăn cơm tắm rửa nhanh lên, trong cậu chẳng khác gì bọm nhậu cả " Anh đẩy Từ Hiên ra rồi gắt: " Cậu chẳng biết gì cả...

người ta đang khóc...

là khóc...

yêu đó...

oé " Nói xong liền nôn đầy lên người Từ Hiên.

Từ Hiên nhăn mặt giọng đùa cợt: " Tôi tìm thấy cô ấy rồi! " Anh liền lấy xe phóng vụt về tắm rửa, lấy lại đáng về băng lãnh rồi ngủ một giấc dài để mắt đỡ thâm.

Sáng hôm sau thấy một cuộc gọi từ Từ Hiên, nghe xong, anh ngồi trên ghế vắt chân, môi nhếch lên thật cao.

Chỉ trong vài phút cô được bọn thuộc hạ của hắn đưa vào.

[Cô đang nấu ăn sáng chuẩn bị đi làm thì một đoàn người mặc áo đen bắt lên máy bay đất về.

Em trai cô gọi điện xin lỗi, do bọn chúng tới nhà đập phá rồi bắt mẹ đi nên em mới phải khai ra nơi cô ở.

Chúng thả mẹ cô ra rồi.

Cô khẽ thở dài, lần này chắc không trốn nổi nữa rồi] Cảm nhận được mùi hương quen thuộc làm hấn mê mẩn, vội xua bọn thuộc hạ ra ngoài.

—

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Muốn đi mãi mãi ? Mơ đi [18 +]

Anh vậy tay rồi vỗ nhẹ lên đùi, tỏ ý muốn cô lại gần rồi ngồi lên.

Cô dĩ nhiên chưa muốn chết nên đành làm theo, ghé vào tai cô, anh hỏi nhỏ: " Tại sao lại muốn trốn, lại còn đi ra nước ngoài nữa.

Được sự cho phép của tôi chưa...

HẢ " Cô run sợ, anh liền hạ giọng nhẹ nhàng: " Em nói tôi nghe xem, nếu hợp lí, tôi sẽ để em yên ổn mà sống " Cô khóc lớn: " Tôi không phải búp bê tình dục, tôi là con người mà, con người đó.

Anh cứ tiêm thuốc vào người tôi rồi bắt tôi làm việc đó cùng anh nữa, lại còn bắt tôi nghe lại âm thanh kinh tởm, về mặt dâm dăng của mình.

Tôi cũng là con người như anh mà...

sao lại bị đối xử như vậy? Tôi thực sự không chịu nổi thêm nữa! Xin anh, tôi chỉ muốn có cuộc sống bình thường như bao người.

Chỉ cần anh thả tôi đi, tôi sẽ đi thật xa để anh không thấy nữa nữa.

Xin anh mà Hạ Nam, tôi van xin anh bằng tất cả lòng tự trọng đây! " Anh bóp chặt tới nỗi ly máu trong tay vỡ vụn, là cô muốn thoát khỏi anh mãi mãi sao? Còn lâu anh mới để xảy ra chuyện đó.

Đem dây từng trói hai tay cô lại rồi treo lên chiếc đinh đóng trên tường, không nương tay xé rách bộ quần áo cô đang mặc, đến khi chỉ còn lại bộ nội y màu đen ren trắng, cô nức nở cầu xin anh tha cho cô.

Bỏ ngoài tai những lời cô nói, cầm chai máu đổ lên khắp người cô.

Nâng cầm cô lên rồi hôn thật mạnh, đôi môi cô dù chảy máu do bị cắn vẫn không chịu mở ra.

Xoa nắn đôi ngực trắng nõn mềm mại, khiến cô rên nhẹ khẽ mở miệng ra, nhân cơ hội đó chiếc lưỡi nóng bỏng của anh len vào hút hết mật ngọt từ chiếc lưỡi mềm mại bé nhỏ kia.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thuốc tránh thai [18+]

Mở tủ lấy ra một hộp viên thuốc, cô liền khóc lóc cầu xin anh: " Hạ Nam..

đừng, chỉ cần anh không bắt tôi uống thuốc, đừng, chỉ cần anh không bắt tôi uống thứ thuốc kinh tởm ấy...

tôi có thể đáp trả anh" Ánh mắt anh hiện lên một tia thú vị, cời trói rồi đẩy cô lên giường, đè lên người cô khiến cô thở dốc.

Anh quá nặng, cô không thở nổi.

Còn anh đang suy nghĩ rằng người dưới thân quá hoàn hảo, mềm mềm thơm thơm, nhất định không thể để mất nữa! Bỗng nhiên anh bật dậy, tựa lưng

vào thành giường, giọng băng lãnh chỉ lên môi mình rồi miết nhẹ: " Lại đây hôn tôi, nhanh lên, tôi không thích đợi lâu đâu " Lúc đầu cô còn chần chừ, khi nghe anh nói thế thì lết lại gần ôm cổ anh rồi hôn anh.

Khẽ nhếch môi, hút sâu chiếc lưỡi nhỏ vào miệng, hấp thụ hết nước ngọt.

Luồn tay vào chiếc áo ngực của cô mà xoa nắn hai cặp nhũ đỏ hồng, ra lệnh cho cô: " Tự cởi hai thứ còn lại ra " Tay run run, sờ vào quai áo rồi vứt chiếc áo ngực ra, tụt xuống chiếc quần lót nhỏ.

Hai tay che ngực bị anh kéo ra, đề cô xuống dưới thân, hôn lấy đôi môi nhỏ thật mãnh liệt, cô ngại ngừng đáp trả vì cô biết nếu không đáp lại sẽ phải uống thuốc.

Hai tay bóp lấy đôi ngực mềm mại, dòi dòi môi xuống liếm một bên rồi ra sức cắn mút khiến cô đau đốn kêu lên.

Một tay bóp thứ mềm mại, môi hôn mãnh liệt, tay còn lại mò xuống nơi âm u kia.

Xoa nhẹ xung quanh khiến cô rên lên từng đợt kích tình, bỗng nhiên đâm một ngón tay vào tiểu huyết bé nhỏ đáng thương.

Khuấy đảo xung quanh khiến nơi đó chảy ra ít mật dịch trắng sữa: " Không làm mấy ngày cơ thể em liền mãi cảm như vậy à? " Cô ôm lấy tấm lưng rắn chắc mà không biết nói gì nên chỉ khẽ gật đầu.

Rút ngón tay ra cho vào miệng nếm thử: " Ừm..

ngọt " Cô nói nhỏ, thật nhẹ nhàng: " Có thể đừng nếm nữa không? Bẩn lắm! " Ánh mắt ai kia ánh lên sự cung chiêu: " Chỉ cần là của em, cái gì cũng không bẩn, hiểu không bảo bối " Đâm vật đàn ông đã sớm cương cứng vào người cô khiến cô hét chói tai: " Aaaa...

" Vật đó bình thường đã rất to rồi mà lại cương lên thì chỉ có to hơn cánh tay trẻ con bị bấm đâm thủng người cô.

Thấy cô rơi nước mắt, anh đau lòng hôn lên những giọt nước mắt đó: " Tin anh đi, sẽ không còn đau nữa, anh hứa đấy! " Tiến vào thật nhẹ nhàng vì sợ cô đau [What dờ heo, còn chưa hết ư? Tẹp, sức chịu đựng của chị nhà thật trâu bò ~] Sau một lúc thấy cô đã quen, anh rút ra dùng hết sức đâm vào nâng hai người lên một đợt cao trào hơn.

Liên tục rút ra đâm vào thật mạnh đến gần ba tiếng, lấy hết mật ngọt của cô đến nỗi cô ngất lịm đi mới phin chất dịch trắng tinh vào người cô thật nhiều rồi mới bế cô vào phòng tắm, để lưng cô dựa vào bồn, mở vòi hoa sen rửa sạch thân thể cô, nhìn tiểu huyết kia đã xung đỏ, hẳn anh đã rất cố gắng! Đặt cô ngủ lên giường, anh mở lại camera xem cảnh cô chạy trốn thì thấy cô mò dưới gầm giường lên một cái gì đó, anh nhẹ nhàng moi từ gầm giường ra một vỉ thuốc, gọi điện điều bác sĩ tới ngay vì nghĩ cô có quyết định dại dột, nào ngờ: " Đây...

không phải là thuốc tránh thai sao? " Túm cổ ông bác sĩ dốc ngược lên: " Cái Gì " Ông sợ sệt trả lời lại: " Thuốc...

tránh...

tránh thai " Đuổi ông ta về, vội lên đánh thức cô dậy, hung dữ cường hôn cô [Sau có 19 + a > _ < ~]

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Sự tổn thương độc ác [19 +]

Do quá đau, cô tỉnh dậy khẽ đẩy anh ra: " Anh có thể không biết mệt sao? Có thể tha cho tôi một ngày được không? " Anh nhếch môi, giờ vì thuốc tránh thai ra trước mặt cô: " Hết bao nhiêu viên cô sẽ phải uống bấy nhiêu thuốc kích thích, chơi không? Vui mà! " Cô run sợ, sao hắn có thể biết chứ? Lấy ra vỉ thuốc kích thích, lấy bốn viên nhét vào miệng cô rồi lấy chăn che lên người cô cho khỏi lộ, mở cửa lạnh giọng: " Đây vào " Ngay lập tức một người con trai tóc vàng thân toàn máu chi chít vết thương được đưa vào, bọn thuộc hạ nhanh chóng ra ngoài.

Anh nhếch môi cảm xô nước hắt vào mặt người bị trói, do quá đau nên liền tỉnh dậy.

Cô cũng bị kéo khỏi chăn, loã thể nhìn người con trai tóc vàng ấy mà thấy xót xa vô cùng, phải, đó là người con trai cô yêu trước khi bị gả cho anh, là người cô yêu nhất trên đời

- là Phong.

Cô chạm nhẹ vào má anh mà thấy đau lắm, vết thương mới đề lên vết thương cũ, anh gầy đi nhiều! Phong thấy cô, điên cuồng giãy giụa, giọng bất lực: " Anh xin em mà...

xin em đấy, đừng bỏ rơi anh mà! Sống thiếu em anh không sống nổi, tim rất đau em à.

Đừng xa lánh anh nữa, anh có thể làm tất cả vì em mà! Về bên anh đi, xin em mà, anh đau, đau lắm! " Anh nhủ mảy: " Hai người tình chàng ý thiếp xong chưa? " Nói xong liền đẩy cô lên giường, đè lên thân thể trắng nõn mà hôn từng tấc da thịt thật mạnh, đúng lúc thuốc phát tác, cô nâng cằm anh lên, hôn anh.

Chiếc lưỡi nhỏ mút lấy chiếc lưỡi thô to, liền bị chiếc lưỡi của anh cuốn chặt lấy hút hết mật ngọt.

Được một lúc liền cúi xuống ngực cô hôn rồi xoa nắn, để lại trên khuôn ngực bao dấu răng xanh tím.

Hút thật mạnh khiến cô khóc lóc cầu xin: " Ồ đó không có sữa đâu aaaaa....

" Nơi nào đó dưới thân trống rỗng thật ngứa khiến cô rên rỉ vì ham muốn nhiều hơn nữa, anh cũng giống cô, nơi nào đó tưởng to đến đau rồi, thật muốn tiến sâu vào nơi ấm nóng kia mà rút ra đâm vào thật mãnh liệt.

Ôm chân cô vòng qua eo mình, tiến thật sâu làm cho cô rên lên từng đợt kích tình.

Phong nhìn người con gái anh yêu đã bị chuốc thuốc mà ngoan ngoãn nghe lời hẳn, tim Phong nhói lên thật đau, tới mức làm Phong hét lên: " Aaaaaaaa không " Anh vẫn liên tục rút ra đâm vào, nhìn lại cô đã ngất đi từ bao giờ, cười thỏa mãn ôm cô ngủ.

Trên giá treo, một người con trai thân be bét máu đang khóc.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Dự tiệc - Tình địch [1]

Khi cô dậy thì hạ thân truyền đến sự đau đớn, nhìn người con trai đẹp như tượng điêu khắc mà cười khổ.

Đẹp nhưng mạng tính của một con dã thú, ngủ rồi mà cái thứ đó vẫn chưa rút khỏi người cô, thứ đó mềm oặt thô to làm cô thật đau a.

Nhìn lại cái giá treo người con trai cô yêu, Phong đã bị đẩy ra ngoài từ bao giờ. " Còn nhớ hẳn sao? " Cô im lặng nằm im vờ ngủ, anh rút vật cứng đó ra khỏi người cô, chống hai tay, nằm trên cô.

Dùng thứ đó ma sát quanh miệng tiểu huyết, không thương tiếc mà rút ra đâm vào.

Gần hai tiếng mới thả cô ra, giường ướt đầm dịch sau lần hoan ái vừa nãy, nằm xuống ôm cô từ đằng sau: " Ngủ một lúc tôi đưa em đi chuẩn bị đi về nhà Chính dự tiệc hằng năm.

" Cô mệt rồi, quay người lại, dựa vào ngực anh, hai bàn tay bé nhỏ ôm lấy tấm lưng rộng của anh.

Lười biếng đáp: " Nghe theo anh vậy, oáp " Ngủ ngon lành trong lòng ai kia, còn ai kia thì cứ ngấm người trong lòng hôn nhẹ lên mái tóc thơm ngát, khẽ cười.

- Sáng hôm sau ---

- Cô dậy đã thấy anh nhìn mình chăm chăm thì run sợ: " Tôi làm gì sai sao? " Anh vỗ tay một cái, một đoàn hầu nữ lao về phía cô, trang điểm, đánh son phấn, chuốt mi, làm tóc, chọn váy, chọn trang sức,....

Cô trong phòng liên tục kêu đau làm anh sốt ruột, cứ đi đi lại lại ngoài cửa như chờ vợ đẻ làm ông quản gia cười trộm.

Có người biết yêu rồi nha ~~~ lát sau tập đoàn hầu nữ đi ra ngoài theo hàng thẳng, anh vội chạy vào, ngỡ ngàng.

Bình thường cô rất đẹp rồi bây giờ còn hơn nữa.

Đôi môi đỏ hồng như màu dâu tươi, má hơi hồng hồng.

Mái tóc được nhuộm màu xám khói giống anh, bên chéo sang bên trái lộ ra cổ trắng nõn tinh tế.

Bộ váy tím cúp ngực huyền ảo rực rỡ, eo váy đính những hạt kim cương đen nho nhỏ trông thật khuyến rũ.

Tai phải bị tóc che đi, tai bên trái được đeo khuyên thập giá trắng.

Cả hai bàn tay được bọc khéo bởi chiếc găng tay ren đỏ lộ ra những ngón tay được sơn màu bóng.

Chiếc nhẫn cưới có kim cương nhỏ, khi tắt đèn sẽ lấp lánh toả lên vẻ ma mị mê hồn.

Ngai ngừng hỏi anh: "Tôi có đẹp không?" Chu môi cúi đầu, hai bàn tay túm lấy váy vì ngại.

Anh nuốt nước bọt kìm nén dục vọng: "Bình thường" Nói thế chứ vợ anh là đẹp nhất trên đời rồi! Quay mặt sang nơi khác, sợ cô nhìn thấy anh đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Dự tiệc - Tình địch [2]

Anh nắm tay cô ra xe, xe lăn dần về phía ngôi nhà trước kia cô từng ở.

Vừa bước vào, ánh mắt của nam nhân đều tập trung vào cô làm anh khó chịu mà nhàu mày, ôm chặt eo cô, tỏ rõ ý { Người của tôi, các người nhìn cái gì.

Nhìn cho lòi mắt các người đi } Anh buông tay cô đi tiếp rượu các tổng giám đốc của các công ty khác, trước khi đi không quên nói với cô hãy tránh xa nam nhân ra, nếu không thì...

khi về cô sẽ không bước nổi ra khỏi giường trong ba ngày.

Cô lấy nước uống, nhìn ngắm xung quang, bỗng cô thấy Phong đang ôm eo một cô gái xinh đẹp hơn cô nhiều.

Họ thân mật đi vào làm bao người ghen tỵ.

Nước mắt cô cũng không kìm được mà rơi xuống, cô khẽ lấy bàn tay nhỏ bé lau thật sạch những giọt nước mắt đó nhưng càng lau lại càng nhiều.

Chàng trai ôm eo cô gái, ánh mắt anh nhìn cô thật ấm áp, hết như ánh mắt lúc anh nhìn cô trước kia vậy! Cô gái đứng sát vào người con trai, bộ ngực sữa ép chặt vào tai chàng trai.

Đôi môi đỏ hồng chu ra làm nũng thật xinh đẹp, đầu như cô...

Cô cười khổ nhìn họ.

Đáng lý ra khi anh tìm được một cô gái thuần khiết, sạch sẽ thay thế cô thì cô nên vui lên chứ, sao lại buồn thế này? Cô thấy bản thân thật ích kỷ và dơ bẩn biết bao! Than đen sao lại có thể sánh vai cùng tuyết trắng? Do cô quá mơ mộng rồi! Bỗng dưng một chàng trai tầm tuổi cô lại gần bắt chuyện: " Chào.

Tôi tên Lâm

Rất vui được làm quen! " Cô cũng cười: " Tôi tên Từ Tuyết, rất vui được làm quen " Anh giờ tay ra, cô cũng vui vẻ bắt tay cùng anh coi như làm quen.

Hạ Nam từ đâu tới kéo cô đi mất, gương mặt xanh lét, đầu bốc khói...

anh đang rất giận.

Anh giờ ba ngón tay, tức là anh sẽ làm cho cô không thể rời khỏi giường trong ba ngày! Cô sợ hãi nhìn anh không nói lời nào, theo anh ra xe, đi về.

[Phong thấy cô rất xinh đẹp trong bộ đồ rực rỡ đó.

Phải

- anh rất yêu cô.

Tình yêu của anh vẫn còn và đang lớn hơn, trái tim sắp nhảy cơ thể anh theo cô rồi! Nhìn cô đi cùng Hạ Nam mà tim đau nhói, nuốt nước mắt vào trong.

Còn cô ở cạnh anh là người anh thuê để làm cô ghen lên.

Anh thật ngốc mà! Tôi giờ còn hi vọng gì nữa chứ? Cười khổ chúc cô hạnh phúc, thà mình thiệt còn hơn cô thiệt.

]

Chương 13: Anh khóc

Kéo cô lên giường, xé bỏ bộ váy vương vãi trên người cô. Hôn thật mãnh liệt, mặt cô khẽ đỏ. Chiếc lưỡi thô to nhẹ nhàng cuốn lấy chiếc lưỡi nhỏ thơm kia mà uống hết nước ngọt. Chuyển xuống cổ cô thì liền nghe thấy tiếng nấc, định dạy cô một bài học nhưng nước mắt cô làm anh mềm lòng. Chỉ nhẹ nhàng ôm cô vào lòng rồi đi vào giấc ngủ. Đầu ai biết là anh nhin tới mức đau rồi! Thân thể trắng nõn của cô làm cự long của anh nhô lên thật cao. Có thứ gì đó trắng trắng, nhảy nhảy ướt đầm quần áo anh. Đồ mặt, vào phòng tắm thay quần áo. Mắt ngủ nên anh lấy bút ra vẽ. Về người con gái xinh đẹp trên giường đã mấy lần làm tim anh đau nhói. Về tám chín bức tối sáng, anh gật gù nhìn lên giường. Dáng ngủ của cô thật xấu nha, cứ như đang khiêu gọi người khác làm việc xấu ấy! Anh thay quần áo, vội đến công ty đến mức quên cả cặp. Thấm thoát đã sáu giờ tối, anh về tới nhà. Vì xe bẩn nên anh mang đi rửa, người trong nhà không nghe thấy tiếng xe thì tất nhiên sẽ không biết anh về: "Con đi kia, mày làm ăn cho cẩn thận vào. Có cái bát cũng để vỡ là sao?" Anh nghe thấy cô hầu gái đang mắng ai đó, mở cửa, thấy vợ anh đang quỳ dưới đất. Một bên má hằn năm đốm ngón tay đỏ chót, mái tóc bù xù trông đến thảm. Khuôn mặt trắng bệch có lẽ vì khóc quá nhiều. Cô ả cười mĩa: "Chẳng qua cái loại mày được ông chủ quan tâm tí thôi, lên mặt à? Bị bán mà còn giả vờ thanh cao làm cái đéo gì? Há?" Giờ tay định tát cô, anh xông vào hất ả ra ngoài. ả sợ xanh mặt. Anh gọi điện cho đàn em, cho phép bọn chúng làm gì ả cũng được, miễn là sau khi làm xong ả còn sống là được! ả đi. Anh ôm cô vào lòng, nhìn cô run sợ trong ngực mình mà xót vô cùng. Anh rơi nước mắt. Từ ngày lấy cô về, anh nâng như nâng trứng, hứng như hứng hoa. Chưa bao giờ đánh cô. Vậy mà ả lại dám làm vậy, thời gian anh đi làm, cô đều chịu khổ như vậy sao? Thật là ngốc, sao lại đầu anh chứ?

Chương 14: Một người _ hai mạng bỏ trốn

Tối hôm đó, cô vẫn lặng yên không nói gì làm anh lo lắng không nguôi. Ôm cô vào lòng ngủ đến sáng. Vẫn như mọi ngày. Cô ở nhà, anh đi làm. Vì công ty hợp mà thư kí đang nghỉ ốm nên anh đành phải tự đi mua com thôi! Nào ngờ đi qua phòng khám thai gần đó, anh thấy cô. Cô đeo khẩu trang đen, mũi trắng, quần áo đen nốt. Thứ duy nhất khiến anh nhận ra cô là chiếc nhẫn cưới sáng chói dưới ánh mặt trời lung linh. Chẳng lẽ... cô có thai sao? Vợ vả đi theo cô, thấy cô vào phòng khám thì vội cô ra để nói chuyện nhưng có hai cô y tá từ đó ra thì thầm "Người phụ nữ đẹp vậy mà lại đến đây phá thai sao? Xem ra là làm nghề đó rồi!" Đoàn. Cả thể giới của anh như đổ bể, vội chạy vào phòng bệnh tìm cô bà bác sĩ: "Con tôi đâu? HẢ?" Bà run sợ vì nhận ra người trước mặt: "Chưa... chưa nạo ả" "Tĩnh anh hơi hoãn lại một chút, lời cô từ giường mổ về nhà. Ném cô lên giường, bóp cổ: "Tại sao... há?" "Cô lặng im làm anh thêm giận, đề cô xuống dưới thân mà làm nhục liên tục ba tiếng mới bắn hết dòng dịch trắng đục vào thân cô rồi thiếp đi, trước đó còn nói với cô: "Xin em... đừng hại con của chúng ta mà!" Ôm chặt cô, ngủ thật say. Dù đau nhưng cô vẫn cố gượng dậy, lấy chiếc vali dưới gầm giường đã chuẩn bị sẵn từ lúc trưa, kéo đi. Ra khỏi cửa còn cười thật tươi: "Tạm biệt anh... Hạ Nam" Lên máy bay bay về một nước thật xa, một môi mà lim dim ngủ thật ngon. Tạm biệt nhé, nơi mà tôi sẽ chẳng bao giờ đặt chân về nữa.)

Chương 15: Trái tim rỉ máu - Nhớ em lắm !

Tỉnh dậy đã hơn tám giờ sáng, ánh nắng mặt trời đi qua khe cửa sổ, nhảy vào mắt người đàn ông đẹp như tượng tạc đang nằm lười trên giường chẳng muốn dậy. Muốn ôm người trong lòng nhưng chợt hột nên giật mình tỉnh dậy. Vợ vả tìm khắp nhà đèn nổi đẹp chưa kịp xỏ, đầu tóc bù xù, quần áo xộc xệch trông đến thảm. Gọi tên cô đến khản giọng mà vẫn chẳng thấy bóng dáng thân quen, chạy lên phòng, tủ quần áo đã trống rỗng một bên. Cầm tờ giấy dưới góc tủ lên đọc: [Tối khi anh đọc được nó chắc tôi cũng bay lâu rồi... Hạ Nam này. Tôi chúc anh một đời bình an, vui vẻ.] Ngồi sụp xuống đất, khóc. Anh chẳng tin đâu. Phi xe tìm cô khắp nơi, vẫn không thấy. Trong góc tối của một căn phòng, chai rượu bia bằng thủy tinh vỡ tung toé. Tay anh chỉ chút vết cứa. Phải. Là anh tự cứa đấy, anh xem anh còn biết đau không. Cơ mà anh mất cảm giác rồi! Không có cô, anh như trở về con người trước đây, bàn tay nhuộm máu tới nỗi quỷ cũng tránh xa trăm mét. Lúc có cô, anh rất hiền. Nhân cơ hội đó bọn bang phái khác chiếm hàng bang anh. Bây giờ anh đòi lại hết và cho bọn chúng chết một cách tàn nhẫn nhất. Diêm vương thấy sợ ô ề Địa Ngục cũng chẳng thêm nhận. Từ Hiền lác đầu, chỉ có cậu mới biết lí do khiến Hạ Nam điên cuồng lên như vậy, hướng chi... hướng chi bây giờ còn có thêm con cậu ta cũng đi cùng nữa! Khẽ thở dài. Máu sẽ còn phải đổ nhiều đây.

Chương 16: Xin lỗi mami - Đi tìm ba [1]

10 năm sau tại một ngôi nhà bé nhỏ: "Mami mami con đói... mamiiii ~~~" Cô cười bày thức ăn lên bàn, tháo tạp dề rồi bế hoàng tử nhỏ của mình lên ghế để ăn sáng. Cô ân cần gấp thức ăn cho con trai nhỏ của mình mặc dù nó là con của Hạ Nam - người đàn ông đã cưỡng bức cô rất nhiều lần. Vì chủ nhật nên bảo bối nhỏ được nghỉ, hai mẹ con quyết định đi chơi nhưng vừa ra tới cửa thì... ào. Con mưa quý quai chợt ủa đến bất ngờ. Tiểu bảo bối năm tuổi chệch ô tạm biệt mẹ sang nhà chú hàng xóm chơi. Vừa ra khỏi nhà thì khuôn mặt chợt lạnh lại xuống đến âm độ. Mờ chiếc điện thoại dấu mẹ mua, bấm dãy số quen thuộc rồi gọi: "Tìm người đàn ông này" Nói xong liền tắt máy, móc túi lôi ra chiếc ảnh đã cũ mà lấy trộm của mẹ, chụp lại gửi cho lũ sát thủ. Được một lúc điện thoại cậu lại vang lên: "Thưa bang chủ, người này là... ở... sống... mẹ cậu..." Tiểu bảo bối huyệt sáo, một chiếc máy bay tư nhân liền đồ xuống. Cậu trèo lên bay ra nước khác. Xin lỗi mami, con muốn tìm người đàn ông này - người khiếm mami hằng đêm khóc không ít nước mắt. [Một lần đi mua đồ với mẹ, cậu bị lạc. Ba thằng thanh niên trên ghẹo cậu liền bị cậu đánh cho tàn tật. Bang chủ bang Hắc - bang lớn nhất nhì thế giới cũng tình cờ đi qua. Âm thầm đào tạo cậu rồi nhận cậu làm con nuôi. Vì tuổi cao nên nhường lại công ty và bang phái cho chú nhóc năm tuổi này. Không ngờ công ty ngày càng phát triển đến cả những công ty từng vượt mặt cũng phải cúi đầu nể tám chín phần. Ông rất hài lòng khi tiền cậu đều đưa hết cho mình, chỉ lấy bang phái. Công ty cũng chỉ nhận quân hộ, nói không muốn lấy. Cậu giấu mẹ tất cả. Trước mặt mẹ là một đứa trẻ ngây thơ nhưng sau lưng thì lạnh lùng không tưởng. Giết trăm mạng người không dưới lũ sát thủ chuyên nghiệp. Bả nào cũng biết, sát thủ tình trường có tiếng tám lừng lẩy vang động tầng lớp dân chơi. Tuy chỉ là một đứa trẻ nhưng lại có thể thỏa mãn dục vọng đàn bà, thậm chí là hai, ba người cùng một lúc khiến dân chơi kính nể bội phần]

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Xin lỗi mami - Đi tìm ba [2]

Cậu mệt mỏi đáp xuống sân thượng của một công ty lớn, thậm chí còn lớn hơn nhiều so với công ty cậu đang quản lý. Bước xuống cầu thang, xông thẳng vào phòng giám đốc mà mặc kệ nữ thư ký đang gào thét vì hai tay bị vệ sĩ của cậu trói. Vừa vào phòng, một người đàn ông chợt hét lên: "Tôi đã bảo tìm thấy cô ấy hẳn vào cơ mà. Tôi không còn là gì trong mắt các người nữa phải không?" Cậu phi tằm ảnh về phía anh, ngồi xuống ghế sofa gần đó khẽ nhắm mắt lại. Ngay lập tức một bé gái bị dẫn vào, ôm chặt cậu luôn miệng gọi anh hai. Cậu lạnh lùng cất giọng: "Tìm mẹ Từ Tuyết sao?" Nghe thấy tên cô, anh quay mặt lại, thấy hai khuôn mặt giống mình như đúc. Cậu giờ sở trên tay một vệ sĩ: "Hạ Nam sinh năm... bố mẹ... là chủ tịch công ty... bang chủ bang... chồng của... có tính chiếm hữu cao và là người thừa kế tất cả vật chất của Hạ gia. Phải không?" Anh bất ngờ: "Tại sao cháu biết? Còn tấm ảnh nữa?" Cậu nắm tay anh và bé gái ra bệnh viện gần đó. Sau khi xét nghiệm, liền đưa giấy xét nghiệm cho anh rồi gọi taxi lại cả ba về công ty anh. Sau khi lên phòng anh, anh nhíu mày: "Ý là sao?" Cô bé ngồi lên ghế giám đốc của anh, chống cằm: "Từ Phong [tên tiểu bảo bối ấy] anh giúp chú ta thông nào ra đi ~ " Từ Phong nhếch môi rồi trả lời: "Tôi là con Hạ tổng đây và Lâm Từ Tuyết. Kia là Từ Hạ - em gái tôi. Chúng tôi là bang chủ và bang phó bang Hắc - kiêm giám đốc và tổng giám đốc công ty chuyên sản xuất kim cương, đá quý lớn nhì thế giới, sau công ty này. Bang chủ Hắc nhận chúng tôi làm con nuôi và trao tất cả cho chúng tôi và tất nhiên là mẹ Tuyết không biết " Hạ Nam vui mừng ôm cả hai thiên thần { ác quỷ } bé nhỏ mà xoay vòng vòng. Bỗng anh hỏi: "Các con về đây làm gì?" Cả hai đồng thanh: "Tìm ba và giúp ba lấy lại mẹ " Anh cười, gia đình anh sắp đoàn tụ rồi! Cuộc sống của anh thật hạnh phúc =))

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Chồng đến trước cửa - Nhớ em quá !

Nhận ra sắp đến giờ về, Từ Hạ xé ngay một tờ giấy viết địa chỉ nhà đang ở cho anh, Hạ Nam mê mẩn nhận lấy. Từ Phong công em gái lên máy bay riêng phóng nhanh hết vôn để về nhà. Về đến nơi thì nhanh chóng tắm rửa rồi Từ Phong ngồi xem ti vi thanh thản trong phòng khách, Từ Hạ ngồi đó đeo phone đọc truyện. Được tầm 15 phút thì cô về. Ôm chằm hai tiểu bảo bối rồi hôn lên má. Đi tắm xong liền vào bếp nấu cơm, Từ Hạ vào phụ mẹ nấu. Hai mẹ con cười thật vui vẻ. Ăn cơm xong, hai tiểu bảo bối lên phòng tập viết chữ. Cô về phòng và chuẩn bị đi ngủ, vậy mà nằm mãi không ngủ được. Cô thấy... nhớ anh vô cùng! Nhớ vòng tay ấm áp của anh mỗi khi gió lạnh. Nhớ giọng nói ấm áp sưởi ấm tim cô khi gió đông về. Cô nhớ anh quá! Điện thoại đổ chuông, cô bắt lời: "Alo, ai vậy ạ?" Đầu dây bên kia vẫn im lặng. Cô kiên nhẫn hỏi lại bốn lần mới nói: "Đừng trêu người chứ? Không nhắc mấy là tôi ngắt nhaa ~ " Một giọng nói quen thuộc vang lên: " Là anh. Anh ở dưới này em mở cửa cho anh đi. Anh nhớ em quá Tuyết à! " Cô lạnh lùng ngắt máy, anh gọi lại mấy lần. Cô liền chặn số anh mà nhìn ra cửa sổ. Trời mưa to, một bóng người to lớn quý trước cửa nhà cô. Gió to, cành cây quật vào cửa phát ra tiếng man rợn hết tiếng roi trong ngục tối. Người đàn ông liên tục đập đầu xuống đất làm máu loang lổ trôi theo nước mưa mãi không ngừng. Cô lạnh lùng đóng cửa sổ, lương tâm trời đất không biết có nên mở không thì Rầm. Bóng người đồ xuống. Cô khoác tạm áo ra mở cửa, anh ngắt lịm đi tự bao giờ. Cô kéo anh lên phòng, đẩy anh lên giường. Cô cởi quần áo ngâm nước mưa của anh ra, lấy cái va li anh mang theo ở cửa mà mở ra lấy

quần áo cho anh. Dùng khăn ẩm lau người cho anh rồi mới thay quần áo. Anh như có chút ý thức: " Từ... Tuyệt, anh.... nhớ.... nhớ em.... em quá quá! Đừng... xa... xa... anh... mà! " Nước mắt anh rơi làm cô đau lòng, gật đầu liên tục làm anh yên lòng. Đi già thuốc nhanh chóng, tách môi anh ra mà đồ thuốc sót vào. Được một lúc người anh đỡ nóng hơn, chân mày dần giãn ra. Nhưng tay vẫn kiên quyết nắm chặt tay cô như sợ mất. Chỉ cần cô tháo nhẹ thì chân mày anh liền nhú lại vô cùng khó chịu. Thăm tâm anh bảo anh rằng: " Buông là mất " Thế nên dù sống chết anh vẫn không buông tay cô ra. Cô thờ dài nằm bên cạnh anh rồi chìm dần vào giấc mơ. Ngoài cửa phòng, hai tên trộm bé nhỏ cười xấu xa vô cùng làm ai thấy cũng sợ. Cười chán chê, hai tên trộm liền leo lên giường mút tay ngủ ngon lành ==

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Sống xa em anh rất cực khổ

Sáng sớm, sương còn phủ một tầng trắng xóa. Mặt trời vừa ló dạng thì cô đã thức dậy từ rất lâu từ trước. Thay quần áo xuống bếp nấu ăn. Khi anh dậy nửa giường lạnh ngắt, chắc chắn cô đã dậy từ rất lâu trước rồi! Anh làm cô ghê tởm anh đến độ định trốn anh mãi mãi sao? Mặt tím ngắt vì sợ, mờ tù. Quần áo của cô vẫn nguyên vẹn, không đủ làm ấm lòng anh. Chạy khắp nhà, thấy tiếng va chạm của xoong chảo. Vợ chạy theo tiếng ồn, thấy dáng người quen thuộc đang nấu cơm thì thở phào nhẹ nhõm. Ôm lấy cô từ sau lưng mà nói: " Em thật độc ác... để anh đau khổ như vậy mà vẫn có thể sống thanh thản! " Thứ gì đó âm âm chạy xuống vai cô làm cô chết lặng. Cô xoay người lại, anh dùng tay cổ lau dòng nước mắt mặn chát mà càng lau càng ra nhiều. Cô ôm lấy anh: " Xin lỗi, mà nếu không do anh..... tôi thì tôi đã chẳng ra đi " Anh quỳ xuống chân cô thật hèn mọn mà cầu xin cô đừng rời xa mình. Một người đàn ông đã từng xem lòng tự trọng tự trọng như mạng sống mà có thể dễ dàng bỏ nó vì cô sao? Cô lấy lại ý thức, nâng anh lên rồi cố lau đi hai dòng nước mắt trên khuôn mặt tuấn tú đó: " Đi thay đồ đi, để con thấy là không hay đâu! " Anh cười hạnh phúc, nhanh chóng đi thay quần áo. Hai tên trộm tí hon vì hôm qua rình lâu quá nên bây giờ vẫn còn buồn ngủ. Anh lên tầng đánh thức con, một nhà bốn người ăn cơm vui vẻ. Anh và cô lại hai bảo bối đi học, đến nơi. Vừa định lên xe về thì hai bảo bối mặt méo xệch đòi xin hai vệ sĩ. Hạ Nam cười, gọi hai vệ sĩ đến. Đợi một lúc anh mới biết cần vệ sĩ để giải quyết đám fan hâm mộ == Từ Hạ nhận được rất nhiều hoa và truyện. Từ Phong nhận được rất nhiều thư tình và socola. Hai vệ sĩ sợ trẻ con quá rồi! Họ quyết định mai sẽ xin nghỉ việc luôn. Họ bị những bàn tay bé xíu giật tóc, đâm đá, xé áo phục, nhỏ nước bọt rồi còn bị thư tình đề đến ngạt thở. Từ Phong ghé tai hai vệ sĩ: " Bỏ cháu sẽ tặng lương cho hai chú ~~~ " Sau đó hai anh em ôm nhau chạy lên lớp. Hai vệ sĩ nằm thờ phỉ phò giữa sân trường vắng tanh mà thấy tủi thân quá! Rõ ràng oai phong lẫm liệt vậy mà thua trẻ con mẫu giáo. Nếu lan ra ngoài thì còn ai giám thuê bọn họ nữa?

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bắt cóc - 1 [18 +]

Sau khi đưa cô về nhà, anh nói sẽ đi xử lý một số việc quan trọng nên để cô ở nhà. Anh đi được một lúc thì chuông cửa reo lên, vừa mở cửa thì lập tức cô bị một người đàn ông cao lớn mặc vét đen dùng khăn trắng bịt miệng lại. Chiếc khăn có thuốc mê nên cô ngất lịm đi do tác dụng của thuốc. Chẳng biết đã ngất bao lâu nhưng khi tỉnh dậy, cô thấy mình nằm trên một chiếc giường phủ ga trắng tinh. Một dáng người quen thuộc bước vào, cô nhú mày - là Phong. Cô nhấc nhàn mà hỏi: " Phong? Sao anh bắt em? Thả em ra nhanh lên " Phong nhếch môi: " Em tàn nhẫn bỏ tôi mà đi lâu như vậy... Em cho rằng tôi sẽ để em yên? " Cô dùng ánh mắt lạnh lùng để nhìn anh. Anh tiến về phía giường, để cô xuống dưới thân mà cường hôn cô. Chiếc lưới lao vào hút mặt ngọt, lại nhà ra khiến sợi chỉ bạc từ môi anh kéo xuống môi cô thật ma mị làm người nhìn không có cách dời. Cúi xuống hôn cô thì bị cô liêu minh cắn lưỡi anh đến đau đớn. Vẫn cường hôn cô, ép cô nuốt hết chỗ máu đỏ vào. Khi anh nhả ra, cô lập tức chửi: " Đồ cầm thú, súc vật nhà anh mau thả tôi ra. Con mẹ anh chứ thả tôi ra ngay lập tức... " Anh tỏ sầm mặt cười man rợn như thần chết: " Do em " Nói xong liền đóng cửa đi ra ngoài. Cô cố gượng dậy nhưng tay chân cô đều bị xích, chân mở ra hình chữ M gọi cảm, dù cô có cố khép nhưng cũng không được. Rồi cách cửa chợt mở ra, hai người con gái trên tay cầm hai chiếc thùng khá lớn bước vào. Một người cười thâm hiểm: " Ai da ~~~ lâu lắm mới có hàng ngon như vậy nga " Người còn lại thọc tay vào áo cô, xoa bóp nơi đầy đặn mềm mại: " Mềm lắm nga " Nói xong liền đưa tay lên mũi ngửi: " Thơm nữa ~ " Cô khóc lóc cầu xin tha nhưng vô ích. Họ vẫn xé quần áo của cô ra, vứt xuống đất nhanh chóng.

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cơ thể bị chơi đùa [18 +] - Nữ chính giả

Một người chiếm giữ đôi môi nhỏ của cô mà nhẹ nhàng thưởng thức như đang hưởng thụ một cây kẹo cực kỳ ngọt ngào đến nỗi có sức hút chết người. Người con lại hôn lấy bộ ngực no tròn của cô, tay trượt từ bụng xuống nơi âm u kia của cô mà cầu véo nó đến đau đớn. Bồng đôi môi hôn ngực cô chợt dừng lại, tách cánh hoa của cô ra mà cho một ngón tay vào đùa nghịch. Rút ra đâm vào mấy cái, dịch trắng chảy ra đầy bàn tay. Người con gái đâm

đang đỏ rút tay ra, dịch trắng chảy ra ồ ạt ướt đầm mông ga giường: "A ra ~~~ Cảm giác thật tuyệt nga! Bên trong thật ấm " Người kia vội dời bỏ đôi mông, bò xuống liếm sạch chỗ dịch. Họ cứ thay phiên nhau đến thấy chán, bóc hai cái thùng nhỏ dưới chân giường ra, bao nhiêu đồ chơi tình dục hiện lên trước mắt làm cô sợ hãi. Có cái còn to hơn quả dưa chuột rất nhiều! Họ dùng những thứ kinh khủng đó đâm vào người cô, cái thì càn phá bên trong, cái thì thô to cực độ. Bỗng cạnh một cái cửa mở ra, Phong nhú mày khó chịu: "Đây... không phải là cô ấy " Rồi cô [thật] cùng Hạ Nam, Từ Phong và Từ Hạ từ cửa vào. Hạ Nam cười man rợn như Thần Chết đến từ địa ngục tối tăm mà nói: " Lúc tao ra khỏi nhà, vừa trèo lên xe tao thấy xe mày ở sau đình quanh vào nhà tao nên tao cố tình bắt cô ấy vòng qua lối cửa sau sang hàng xóm rồi! " Phong lấp bắp mặt trắng bệch: " Không.. không thể nào! " Hạ Nam vỗ tay lạnh giọng: " Cô có thể rồi! " Người phụ nữ bị hành hạ rút từ đâu ra con dao đâm chết hai người phụ nữ đâm đâm, khéo léo cạy đi lớp mặt nạ khó chịu mà mặc lại quần áo rồi tiến về phía Hạ Nam. Anh ném cho cô ta một cái vali đầy ắp tiền, cô ta cúi đầu rồi đi ngay sau đó. Từ Tuyết rơi nước mắt: " Phong... anh... tôi ghét anh. Đồ khốn nạn, sao anh có thể làm vậy? Nếu đó là tôi thì sao hả? " Cô ngất trong vòng tay Hạ Nam. Phong ngồi sụp xuống đất đau khổ: " Sao đến cuối cùng trái tim em vẫn không thuộc về tôi chứ? Rõ ràng tôi mới quen em trước cơ mà? Như vậy là không công bằng với tôi " Một tay bế cô, một tay nắm tay con. Anh nói: " Tình yêu không thể tiếp tục nếu trong đó có thù hận. Cô ấy yêu đuối lắm, không chịu nổi đâu! " Anh bước chân ra cửa, đặt cô và hai con lên xe phóng về nhà. Vừa đi được một đoạn thì... ĐOÀNG. Một tiếng nổ vang trời vang đất phát ra từ ngôi nhà họ vừa rời khỏi. Hạ Nam nói nhỏ: " Phong à... có lẽ đó là kết cục tốt nhất dành cho cậu! Kiếp này cậu yêu quá đau khổ rồi, đừng lo nhé bạn tôi, tôi sẽ thay cậu chăm sóc cô ấy! " Ngắm nhìn cô và hai bảo bối nhỏ ngủ làm tim anh nhau có luồng nước nóng chảy qua thật hạnh phúc. Anh vén tóc thừa của cô ra sau tai, đặt nhẹ lên trán cô một nụ hôn mà nói: " Vợ ơi mình về nhà nha ~ "

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Ngoại truyện [cuối]

Mấy năm sau tại một ngôi nhà hạnh phúc đang rộn vang tiếng cười. Hai mẹ con xem ti vi trong phòng khách, Từ Phong và ba mình ngồi ở ban công trên tầng uống trà nói chuyện: " Ba à, ba nói mẹ không yêu ba mà sao có thể sinh ra con và nhóc Từ Hạ kia nữa? " Đôi mắt của Hạ Nam chột ánh lên sự buồn bã: " Con với Từ Hạ có mặt trên đời đều do công tu của ông ngoại con bị nguy cơ phá sản. Mẹ con bị gả cho ba để cứu công ty, lúc đó mẹ con vẫn còn yêu chú Phong mà! Ba cứ bỏ thuốc rồi làm chuyện xấu với mẹ con rồi mẹ con bỏ trốn khi biết mình mang thai con và Hạ Hạ. Sau đó là con và Từ Hạ về tìm ba. Việc sau đó con cũng biết rồi đấy Phong... " Từ Phong hào hứng: " Sau đó mẹ yêu ba hả? " Hạ Nam lắc đầu, nước mắt yếu đuối rơi xuống: " Cho tới tận bây giờ trong tim cô ấy vẫn không có ba. Hai con chính là lý do duy nhất khiến cô ấy ở cạnh ba. Nếu không có hai con thì... ba có lẽ sẽ không có khả năng gặp lại mẹ con cả đời mất! " Từ Phong giúp bố lau nước mắt, nói những lời động viên an ủi bố. [Từ Tuyết và Từ Hạ đã nghe lén hết. Từ Hạ khuyên mẹ nên dành ít nhất một chút thương hại cho Hạ Nam. Từ Tuyết gật đầu khẽ. Có lẽ tình yêu dành cho Phong đến đây là quá đủ rồi!] Tối hôm đó hai người thanh niên [gần 30 nga] quấn quýt trên giường nóng bỏng như lửa. Anh rất hạnh phúc khi cô chịu giao mình cho anh đó! Trong suốt thời gian sau khi Phong mất, cô luôn ghê lạnh, xa lánh anh làm anh thực đau lòng. Ngay cả ngủ chung một giường cũng không được, cô chưa từng gọi anh là Chồng... vậy mà hôm nay cô lại mặc đồ mỏng khuyến rũ anh. Gọi anh là Chồng yêu. Trong suốt trận hoan ái còn không những không phản kháng mà còn nhiệt tình đáp trả. Anh bất giác nở một nụ cười hạnh phúc mà thủ thi với cô: " Vợ à! Sau này đừng ghê lạnh với anh nữa nha! " Cô hôn nhẹ vào môi anh mà gật đầu: " Được chứ chồng " Hai con người ôm nhau ngủ thật hạnh phúc. Ngoài cánh cửa sổ bằng kính, những ngôi sao đang thì thầm chúc phúc cho họ. Trong đó có một ngôi sao rực rỡ tên Phong ==))

Bạn đang đọc truyện *Người Phụ Nữ Của Minh Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.